

DŁUŻNO (7) *av*

o jasne.

Sł stp brak, Cn s. v. dłużnik, Linde XVI i XVIII w.

*Należy się spłata, zwrot pożyczki; in nominibus habere Cn [komu] [w funkcji orzeczenia] (7) : thedy starośta za onym komv dluzno zwalach do śtarośthi [...] onego gdzye by dluznik był piśfacz ma o śprawyedliwoścz aby śzye śthala themv dluzno. *MetrKor* 40/817, 818 [2 r.]; Lárgiryus [...] wczynił rzecz do nich [...] winuiąc częścią ty ktorym dłużno iż śie niemiłościwie z dłużniki obchodzą *BielKron* 108; Nuśz owo pośtánowanie inśzey ośoby v ksiąg miałto tego komu dłużno/ y kwitowanie/ což rozumieśz do iákiey śzkody ludzi przywodźi? *GórnRozm* Lv; którym [*kupcom*] dłużno w cudzych śtronach *SarnStat* 1233.*

Cf DŁUŻNIE

KCh